

Barikādēm 30

Manas vecmāmiņas stāsts

Manai vecmāmiņai bija 37 gadi. Dienā, kad notika šis vēsturiskais moments viss viņas dzīvē notika ļoti spontāni. Neviens nebija plānojis doties uz Rīgu, jo bija jāpieskata divi bērni. Dienas vidū viņu sasniedza vēsts, ka pāris draudzenes dosies uz barikādēm un aicina vecmāmiņu līdzi. Tā, pēdējā brīdī vecmāmiņa aizbrauca ar vilcienu no Slokas uz Rīgu un atstāja vectēvu vienu ar diviem bērniem. “Braucot uz Rīgu mani pārņēma gan bailes, gan sajūsma. Bailes par iespējamo vardarbību un šausmām, sajūsma, ka tauta ir beidzot saņēmusies kaut ko darīt.” Ierodoties Vecrīgā vecmāmiņu pielika pie sviestmaižu gatavošanas darba. Lai gan viņa tur nepavadīja ilgu laiku, emocijas, ko izjuta tad un tur ir neaprstāmas. “Skats godīgi sakot bija atbaidošs. Daudz dzērušu vīriešu un jauniešu, bezpajumtnieki klaiņo apkārt neziņā.” Lai gan neko “īpašu” mana vecmāmiņa neizdarīja, šis brīdis, šī diena paliks viņai atmiņā visu mūžu.